

Warszawa, dnia 24 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu
I Wydział Cywilny
Aleja Wolności 13
62-800 Kalisz

Powód:

Polskie Stronnictwo Ludowe
ul. Piękna 3A
00-539 Warszawa
nr ewidencyjny EwP 34

Pozwany:

Adam Hofman
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

WPS: 10 000 zł

Opłata od roszczenia niemajątkowego: 600 zł

Opłata od roszczenia majątkowego: 500 zł

POZEW
o ochronę dóbr osobistych

Polskie Stronnictwo Ludowe, partia polityczna z siedzibą w Warszawie przy ul. Pięknej 3A, wnosi o:

1. zobowiązanie Adama Hofmana do zaniechania rozpowszechniania informacji, że:
„To było kilka firemek związanych z PSL, które chciały robić sobie biznes na niehumanitarnym zabijaniu zwierząt i nie miały nic wspólnego z interesem wsi”;
2. zobowiązanie Adama Hofmana do zamieszczenia na jego koszt, w terminie czternastu dni od uprawomocnienia się wyroku, na antenie Telewizji Polskiej S.A. kanału TVP Info bezpośrednio przed lub po programie „Gość poranka” – ogłoszenia, w formie wyeksponowanego oświadczenia obejmującego cały ekran, zapisanego czcionką koloru czarnego na białym tle oraz dodatkowo czytanego wolno i wyraźnie przez lektora, następującej treści:

„Adam Hofman przeprasza Polskie Stronnictwo Ludowe za naruszenie Jego dobrego imienia w wypowiedzi z dnia 20 stycznia 2014r. na antenie Telewizji Polskiej S.A. kanału TVP Info w programie „Gość poranka” poprzez podanie nieprawdziwej informacji jakoby było kilka firemek związanych z PSL, które chciały robić sobie biznes na niehumanitarnym zabijaniu zwierząt i nie miały nic wspólnego z interesem wsi”,

oraz na zamieszczenie na stronie internetowej tvp.info powyższego sprostowania;

3. upoważnienie powoda do opublikowania ogłoszenia wskazanego w pkt. 1 żądania pozwu, na koszt pozwanego, w przypadku niewykonania pozwanego ogłoszenia w terminie przewidzianym;
4. zasądzenie od pozwanego na rzecz organizacji pożytku publicznego – Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, z siedzibą w Warszawie kwoty 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;
5. dopuszczenie dowodów z dokumentów oraz nagrania z audycji telewizyjnej załączonych do niniejszego pozwu;
6. rozpoznanie przedmiotowej sprawy także w razie nieobecności strony powodowej na rozprawie;
7. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 20 stycznia 2014 r. na antenie Telewizji Polskiej S.A. kanału TVP Info, w programie „Gość poranka” – Adam Hofman w swej wypowiedzi się na temat Polskiego Stronnictwa Ludowego, podał nieprawdziwą informację następującej treści:

„To było kilka firemek związanych z PSL, które chciały robić sobie biznes na niehumanitarnym zabijaniu zwierząt i nie miały nic wspólnego z interesem wsi”.

Wypowiedź ta narusza dobre imię powoda, czyli dobro osobiste chronione prawem.

Dowód:

1. płyta z nagraniem programu „Gość poranka” z dnia 20 stycznia 2014 r. z udziałem posła Adama Hofmana,
2. wydruk ze strony internetowej tvp.info

Powód jako partia polityczna działająca na podstawie Konstytucji RP oraz ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (tj. Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 924), zgodnie z art. 16 tejże ustawy jest osobą prawną. Tym samym na mocy art. 43 k.c. powodowi przysługuje ochrona dóbr osobistych, stosowna odpowiednio do zasad przewidzianych dla ochrony dóbr osobistych osób fizycznych.

Powód żąda w pozwie ochrony jednego z podstawowych dóbr osobistych, utrwalonego zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie, czyli dobrego imienia. Dobre imię jest

powszechnie uznawane za jedno z dóbr osobistych: „osoba naruszająca dobra osobiste takie jak cześć, dobre imię, godność” [Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2006 r., sygn. akt V CSK 147/06, Monitor Prawniczy 2006 r., Nr 21, poz. 1126], „nie jest wyłączona sądowa ochrona dóbr osobistych (czci i dobrego imienia)” [Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2000 r., sygn. akt I PKN 673/99, OSNP 2001 r., Nr 15, poz.491], „gdyby przyjąć, że doszło do naruszenia dobra osobistego powoda – jego dobrego imienia” [Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 grudnia 1993 r., sygn. akt I ACr 604/93, Wokanda 1994 r., Nr 5, poz. 42]. Za dobro osobiste art. 23 k.c. uznaje cześć, której dwoma elementami są godność i dobre imię. Godność jest czią wewnętrzną, natomiast dobre imię to cześć zewnętrzna. O ile w przypadku osób prawnych, nie może być mowy o naruszeniu godności, o tyle ogromnego znaczenia nabiera dobre imię.

W ocenie powoda wypowiedź Adama Hofmana naruszyła Jego dobra osobiste poprzez sformułowanie, iż *było kilka firemek związanych z PSL, które chciały robić sobie biznes na niehumanitarnym zabijaniu zwierząt i nie miały nic wspólnego z interesem wsi.*

Z powyższego sformułowania jednoznacznie wynika, iż Polskie Stronnictwo Ludowe jest związane z firmami, które prowadzą działalność w określonym obszarze gospodarczym czerpiąc zysk z niehumanitarnego zabijania zwierząt oraz pośrednio, że Polskie Stronnictwo Ludowe osiągać chce dla siebie korzyści biznesowe, w związku z ubojem zwierząt.

Powód oświadcza, iż nie ma udziałów, nie otrzymuje i nie otrzymywała żadnych środków od firm prowadzących jakąkolwiek działalność gospodarczą, także tą wskazaną przez pozwanego.

Należy podkreślić, iż partia polityczna ze swej istoty jest niezwykle specyficzną osobą prawną. Zgodnie z zapisem art. 24 ust. 3 ustawy o partiach politycznych, partia nie może prowadzić działalności gospodarczej. W obszarze jej zainteresowań nie leży pozyskiwanie nowych klientów czy generowanie zysków finansowych. Podstawową wartością dla partii politycznej jest jej popularność wśród obywateli, wyrażana w formie poparcia. Celem każdej partii politycznej jest przekonanie jak największej ilości wyborców o słuszności przekonań partii, wartości merytorycznej jej programu oraz co najważniejsze o uczciwości i szczerości intencji ugrupowania. Jest to sfera niezwykle delikatna, bardzo podatna na wszelkiego rodzaju naruszenia.

Pozwany w swej wypowiedzi przez użycie ww. sformułowania bezpośrednio godzi w uczciwość i szczerość intencji Polskiego Stronnictwa Ludowego. Podważa wiarygodność ugrupowania przez podawanie nieprawdziwych informacji, które bezpośrednio kształtują wizerunek partii. W ocenie powoda wypowiedź pozwanego była nieuprawniona i miała na celu jedynie wywarcie w społeczeństwie wrażenia jakoby działalność Polskiego Stronnictwa Ludowego w zakresie wspierania polskiego rolnictwa oparta była jedynie na chęci robienia biznesów przez powoda za pośrednictwem „kilka firemek”. Takie sformułowania stwierdzają

nieprawdę, i w ocenie powoda z pełną świadomością i intencjonalnie zostały użyte przez pozwanego. Takie działania pozwanego należy bez wątpienia uznać jako krzywdzące, w nieuprawniony sposób godzące w wizerunek powoda jako ugrupowania działającego w interesie ogółu społeczeństwa w tym polskiej wsi jako całości.

Z uwagi na powyższe, dobre imię dla partii stanowi podstawową, najważniejszą wartość. Pozbawienie partii tego elementu, czy jego naruszenie, bezpośrednio prowadzi do pozbawienia partii możliwości wykonywania przez nią funkcji, do których została ona powołana. Utrata poparcia społecznego, będąca wynikiem naruszenia dobrego imienia ugrupowania, prowadzi do marginalizacji partii a w skrajnych przypadkach zaowocować może nawet rozpadem partii lub jej rozwiązaniem.

Istota słów pozwanego pozwala na konstatację, że działalność polityczna partii łączy się (ma związki) z działalnością o charakterze czysto biznesowym. Poprzez wypowiedanie i rozpowszechnianie tego typu nieprawdziwych sformułowań może pojawić się wśród społeczeństwa, a tym samym wśród wyborców błędne przeświadczenie co do faktycznych intencji powoda. Pozwany podważa cele przyświecające działalności powoda poprzez nieuprawnione tezy jakoby działał on na styku polityki i biznesu, realizując cele nie programowe, ale biznesowe określonych „firemek”. Co istotne pozwany – nie precyzuje w swojej wypowiedzi – o jakie firmy miałyby chodzić, nie wskazuje konkretnych podmiotów gospodarczych. Wszystko to jednoznacznie określa cel wypowiedzi pozwanego, która to w swojej istocie miała oczernić wizerunek i zafalszować obraz Polskiego Stronnictwa Ludowego. Trzeba zauważyć, iż w polityce często przedstawiciele przeciwstawnych ugrupowań stosują daleko idące oskarżenia, jednakże nie jest dopuszczalne w debacie publicznej głoszenie informacji nieprawdziwych, nie mających oparcia w rzeczywistości, podważających społeczne zaufanie.

W art. 24 § 1 k.c. przewidziane są środki ochrony przeciwko naruszenia dóbr osobistych. Można ich użyć jedynie w sytuacji, gdy naruszenie dobra osobistego nie jest bezprawne. Przepis jednak statuuje domniemanie bezkarności, które obalić winien pozwany. „Ciężar dowodu braku bezprawności działania (art. 24 k.c.) spoczywa na osobie, której zarzucono naruszenie dobra osobistego; musi ona wykazać, że była do tego uprawniona” [Uchwała Sądu Najwyższego w składzie siedmiu sędziów z dnia 28 maja 1971 r., mająca moc zasady prawnej, sygn. akt III PZP 33/70, OSNC 1971, Nr 11, poz. 188]. To zatem - wobec wykazanego faktu naruszenia dóbr osobistych powoda – pozwany winien wykazać, iż naruszenie to nie miało przymiotu bezprawności.

Zgodnie z art. 24 § 1 k.c. osoba, której dobro osobiste zostało naruszone, może żądać by osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków. Jest to podstawa do żądania przez powoda, by Sąd nakazał pozwanemu zachowanie, mające na celu usunięcie skutków naruszenia dóbr osobistych. W związku faktem, iż naruszenie dóbr osobistych powoda nastąpiło w formie opisanej wyżej, uzasadnione jest

zachowanie adekwatności formy i treści oświadczenia osoby, która dopuściła się naruszenia, w stosunku do skutków naruszenia dobra osobistego (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2013 r., I CSK 540/12, niepubl.; z dnia 5 czerwca 2009 r., I CSK 465/08, niepubl.), a także dopełnienie pozostałych czynności określonych w petitum pozwu. Ponadto żądanie zadośćuczynienia za doznaną przez powoda krzywdę należy uznać za niezwykle umiarkowane i symboliczne z uwagi na zakres, charakter naruszonego dobra i sposób jego naruszenia (z użyciem mass mediów i w szerokim zakresie) i w pełni uzasadnione.

Wobec powyższego, Polskie Stronnictwo Ludowe wnosi jak na wstępie.

Załączniki:

1. płyta z nagraniem programu „Gość poranka” z dnia 20 stycznia 2014 r. z udziałem posła Adama Hofmana,
2. wydruk ze strony internetowej tvp.info,
3. odpis pozwu wraz z załącznikami,
4. wyciąg z księgi ewidencji partii politycznych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy,
5. wyciąg ze statutu PSL,
6. dowód uiszczenia opłaty od pozwu.